

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. III. Respondet Christus Annæ de sua doctrina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

tormentorum, parte sui corporis jam sepulti antequam mortui: sciebant enim interesse ex qua causa, non ex quo pendeas stipite. O doctrina quæ non traditur in Synagoga Sathana, sed in schola æternæ Sapientiæ! Mihi non loquatur Plato, non Aristoteles, non Hippocrates; crepant illi phalerata, bombifantia, & sesquipedalia verba: pulcherrimè dicunt, sed turpissimè vivunt. Te solum loquentem audiam, de quo Pater dicit:

Apoc. 3. 9. *Ipsam audite.* Lubens ero in tua Academia discipulus, in tuo gymnasio alumnus, in tua schola auditor. Pluris est unica tuæ doctrinæ sententia, quàm omnis Philosophorum scientia. Non est jota unum, aut unus apex in tua doctrina, qui non sit expressus digito Dei: non ergo de tua doctrina quasi ambiguus interrogo, sed unum supplicissimè rogo: *Doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.*

Matt. 17. 6.

Pf. 142. 16.

§. III.

Respondet Christus Anna de sua doctrina.

INterrogatus magnus ille Magister & cœlestis Academiae professor, de sua, quam tradiderat, doctrina, eam rectam esse, ac sanam probat, partim ex loco, ubi docuit, partim ex auditoribus, quos docuit, dicens:

Ioan. 18. *Ego palàm locutus sum mundo: ego semper docui in Synagoga, & in templo, quo omnes Iudæi conveniunt, & in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas? interroga eos, qui audierunt, quid locutus sum ipsis: ecce, hi sciunt, quid dixerim ego.*

Prôt

Prò ! quanta hic Christi funibus victi, stantis instar rei coram supremo Pontificis tribunali, in tam honesto, & suspiciendo sacri senatus confessu, in respondendo libertas, in loquendo auctoritas; quale pondus in verbis, quæ confidentia! securus sine curâ, intrepidus sine metu, loquitur de sua doctrina, utpote solida, firma, certa, vera, divina. Illos ipsos vult suæ doctrinæ esse censores, qui unquam fuerant illius auditores. Quasi diceret: Quis me arguet de peccato? quædam præcepi, plura consului, plurima in templo & synagoga dixi; Quis ex his omnibus me insimulabit erroris? quis carpit verbum unum ex omnibus quæ locutus sum? quis me convincet vanæ doctrinæ? Quod si tu, Anna, nunquam ad me audiendum, neque in templo, neque in synagoga accessisti, interroga illos qui me audierunt. Nolo mihi credas: nec volo interroges Matrem meam; non appello ad discipulos: non hic allego consanguineos, & amicos; sed cito hic ipsos juratissimos meos hostes. Interroga Judam, qui me vendidit; principes Sacerdotum, qui me emerunt: hos satellites, qui me captivum huc adduxerunt: inimicos meos interroga. Illa de causâ necessariò interrogatur cujus cum de facto constet, facti tamen modus nescitur: ego autem, cujus causa à te nunc tota in doctrinâ constituitur, *palam locutus sum*. Hæresim non docui, sed veritatem: nec enim hæc res in angulis gesta est, nec lucem odit; cur auditores non interrogas? Ad hæc quid me reum interrogas, quem indignum judicas cui credatur; si malum est docuisse, malè agunt omnes legis interpretes: si verò malè docui; hoc oportebat non ex propria suspicione, vel
invi-

Eccl. 24.
 5
 Doctrina.
 Christi
 aliarum
 omniū
 prin-
 ceps.

invidia, nec ex calumniatoribus, sed ex auditoribus discere: & quia non permittitur in legitimo iudicio, ut quisquam sibi testis sit, ideo more, & lege iudicii ad auditores meos appello. Ex tanta illic adstantium multitudine, nemo unus repertus est, qui ausus fuit hiscere, vel in minimo ejus doctrinam carpere. O sacrosancta doctrina, quæ prodiit ex ore illius, qui ipse ex ore Altissimi prodivit! ô dignam excipi omnium auribus, imprimi omnium mentibus, exprimi omnium moribus doctrinam! cujus vel unicum verbum, aut verbi apex unus pluris est, quam omnium Philosophorum axiomata, Rhetorum declamationes, Mathematicorum demonstrationes, Medicorum aphorismi, Jurisperitorum leges, Sapientum effata, Politicorum placita, Doctorum apophtegmatata, Vatum oracula, Poëtarum carmina, quam omnia omnium profanorum librorum volumina, quæ hæcenus fuere, sunt, velerunt: & tamen hæc doctrina à paucis quæritur, à multis despicitur, à plurimis ignoratur. In hoc puncto, obsecro quisquis ades, ut maturè consideres, quantum laboris impendatur pro doctrina illa, quæ ad salutem non tantum non est necessaria, sed sæpè noxia: quot in omnibus tot regionum civitatibus sunt librariæ officinæ, quot Bibliothecæ vastissimis librorum tomis instructissimæ: quot excogitata argumenta, contexti syllogismi, propositæ quæstiones, defensæ theses, oppugnatae positiones, institutæ disputationes; quam totâ totius mentis contentione in studia incumbendo, fatigarunt ingenia, cogitando exhaurerunt vires industriæ, scribendo occuparunt digitos, legendo confecerunt oculos: & hoc ut in Academia gauderent titulo, vel in Philo-

Philosophicâ doctissimi, vel in medicâ expertissimi, vel in Juridicâ clarissimi, vel Theologicâ disciplinâ eximii Domini. Hęc tanta pro inani scientia nihil pro conscientia; hoc totum pro doctrina mundi, nihil pro doctrina Christi. Nihil pro illa scientia, quę una est omniũ sciētiarum princeps, cui comparata omnis scientia, est ignorantia: quę erat tota, & Philosophia, & Theologia D. Pauli. *Non judicavi me scire aliquid inter vos, nisi IESUM Christum, & hunc crucifixum.* Fortasse dices, non vacare tibi, ut vaces huic scientiæ comparandæ. Hęc ipsa excusatio atrocissimè te accusat. Ita que aures arrige, si contempnas hanc doctrinam Pauli, ad verba D. Paulini: *Omniū Poetarum floribus spiras, omnium oratorum fluminibus exundas. Philosophia quoque fontibus, peregrinis etiam litteris dives, Romanum os Atticis favis implet. Quæso te, ubi tunc tributa sunt, cum Tullium, & Demosthenem perlegis, vel jam usitatorum de saturitate fastidians lectionum Xenophontē, Platonem, Catonem, Verronemq; perlectos revolvis; multo sc̄ prætereà, quorum nos fortè nec nomina, tu etiam volumina tenes? ut istis occuperis immunis, & liber; ut Christum, id est, sapientiam Dei discas, tributarius & occupatus es. Vacat tibi ut Philosophus sis, & non vacat tibi ut Christianus sis? Verte potius sententiam: verte sacundiã. Nam animi Philosophiam non depones, licet, dum eam fide condias, & religione conserta utare sapientius: ut sis Dei Philosophus, & Dei Vates: non quarendo, sed imitando Deum sapiens, non tam lingua, quàm vita eruditus, tam differas magna quàm facias: esto Peripateticus Deo, Pythagoras mundo: verè in Christo Sapientie prædicator, ac tandem tacitus vanitati perniciosam istam inanum dulcedinem litterarum quasi illos patriæ oblittores, de baccarum suavitate lotophagos, & Syrenarum carmina, blandimentorum nocentium cantus evi-*

1. Cor. 2.
2.

Epist. ad
Iovium.

ta; melius est tenere te potius quarentem divina quam
 querere disputantem. Sic ipse. In schola Aristotelis
 nil discas nisi verba, & voces: de verbo æterno,
 nullum verbum. In Christi schola, Aristotelis
 scientia est inscitia, tullii eloquentia est infantia,
 Carnis prudentia est stultitia. Sub Christi magi-
 stero, discas contemnere, & contemni; contemni
 à mundo, & contemnere ea, quæ sunt mundi. Et
 hæc demum est utilissima lectio, sui ipsius despe-
 ctio. In illo die novissimo claudentur viris littera-
 tis omnes, ne studeant, Bibliothecæ, & ne legant,
 libri; tunc liber scriptus proferetur, in quo totum conti-
 netur, unde mundus iudicetur: tunc non quæretur
 an bene dixeris, sed an Christianè vixeris: non
 interrogaberis an sciveris decem Aristotelis præ-
 dicamenta, sed an observaveris decem Dei præ-
 cepta: nulla tunc erit quæstio de verbis & voci-
 bus, sed de actis & moribus: tunc humilitas, quæ
 est Christi lectio, omnibus scriptoribus, librisque
 major, omni calamo, scientiaque altior, omni pa-
 gina, membranaque doctior, omni ingenio ele-
 ctior, tanto ibi splendet gloriosius, quanto
 hic delituit obscurius.

§. IV.

Christus percutitur alapâ.

FUimus Christi, dum locutus est, auditores; superest ut ejusdem, dum patitur, simus spectatores, ut cujus audivimus verba, aspiciamus & suspiciamus, ut imitemur, acta. Cum Christus visus esset liberius, quam reum decebat, Pontifici loqui; *Vnus assistens ministrorum dedit alapam Jesu, dicens: Sic respondes Pontifici?*

Quanta prius elaxit Christi in loquendo sapi-
 entia,